

Plus eller minus?

Det självständiga Finlands 100-årsjubileum avslutades officiellt den 6 december med dunder och brak. De flesta är säkert överens om att jubileet lyckades över förväntningarna. Många var övertygade om att det skulle bli ett långrandigt och officiöst firande. Andra befarade att Ryssland skulle förstöra alltsammans genom att framhäva Lenins roll. Bolsjevikregeringen var nämligen den första utländska statsmakten som erkände vår självständighet.

Bland alla gnällmånsar hördes även de som tyckte att det inte fanns något att fira. Minustecknen var för många: landets utdragna ekonomiska recession, sannfinländarnas och andra populister skrämmande, det oroliga världsläget och diverse andra deprimerande saker i vardagen. Men hur gick det? Jo, Finland började kravla sig ur recessionen, sannfinländarna sprack och trots den en aning svala sommaren hade nationens humör stigit märkbart redan innan man kom fram till jubileets avslutning i december.

Till de positiva överraskningarna hör även att jubileumsårets officiella devis ”Tillsammans” verkligen har beskrivit något väsentligt om hur mångsidigt och innovativt det finländska civilsamhället firade sin gemensamma födelsedag. Än en gång har man haft skäl att citera den uppburne diplomaten Max Jakobson, som i ett av sina översiktsverk betecknade Finland som ”de ofullbordade katastrofernas land”!

Men hur bra lyckas vi hålla ihop nationen och trygga dess samhällseliga tillit framöver? En del befarar att kapitalets fria rörlighet gör det allt svårare för de västerländska nationalstaterna att finansiera sina välfärdstjänster, vilket i förlängningen kan gröpa ur deras representativa demokratier. Andra pekar på den digitala revolutionens centrifugala effekter på vår nationella kultur och offentlighet. Allt fler lever i digitala bubblor som har global spännvidd men allt färre kontaktytor till nationalstaten.

Faktum är dock att de nordiska länderna hör till de nationalstater som har de bästa förutsättningarna att hantera dessa utmaningar och åtminstone till en del hitta lösningar till dem. En orsak till detta är vi alltså är övertygade om att ”land skall med lag byggas”. En annan är att våra stater till befolkningen är lilleputtländer. Och för det tredje är vi lyckosamt nog lämpligt perifert belägna men ändå uppkopplade till världsekonomin.

Jag önskar er alla ett riktigt gott och framgångsrikt nytt år!

Henrik Meinander, Terra Nova: Nylands nation 04/2017